

for Arbejdsgivere, der beskæftiger Folk paa Aarskontrakt, hvilket navnlig er Tilfældet paa Landet, og ved Nr. 34 til samme Paragraf borttages den Urimelighed, at Arbejderne gennem deres Arbejdsløshedskasser skal yde Bidrag til Nødhjælpsfonden. Mindretallet mener for øvrigt, at heller ikke Arbejdsgiverne burde have Bidragspligt, og at Fondens Midler udelukkende burde tilvebringes gennem Statens almindelige Indtægter.

Underændringsforslag Nr. 39 til § 31 forhøjer den Tillægshjælp, der under Kriseforhold kan ydes Familieforsørgere, med 50 Ø. for Januar Kvartal 1922. Tillægshjælpen, der nu er indtil 2 Kr., kan efter Mindretallets Mening ikke paa een Gang nedsættes med 1 Kr. pr. ledig Dag. Arbejdsløsheden har for manges Vedkommende været baade Aar og Dag, og de allerfleste har i hele denne Tid maattet nøjes med Understøttelser, der ligger langt under det tilladte Maksimum.

Foruden de her stillede Ændringsforslag har Mindretallet, med samme Formaal som nævnt ovenfor, i Udvalget fremsat flere Ændringer, der blev taget tilbage for at lette Udvalgsarbejdet, men da Betænkningen kræves færdiggjort, vil der end ikke være Tid til at tage dem med og give dem, selv en kort Omtale.

Et *Mindretal* (Gunnar Fog-Petersen) fremsætter følgende Betragtninger:

Selv om det maa erkendes, at vor Arbejdsløshedslovgivning som al anden Lovgivning ikke kan undgaa Forandringer gennem skiftende Tider, maa Mindretallet dog mene, at Tiden nu med det usædvanlig store Tal af arbejdsløse ikke er egnet til alt for indgribende Ændringer i de indarbejdede, prøvede og tilvante Former. En Skærpelse af Kontrollen, saa Misbrug af Understøttelsen saa vidt muligt undgaaes, er dog stadig paakrævet. Ud fra disse Betragtninger stiller Mindretallet følgende Ændringer:

Ændringsforslag Nr. 9 tilsigter at føre Kontrolbestemmelsen i § 6 i det væsentlige tilbage til den af Indenrigs-

ministeren i Folketinget foreslaaede Form. Navnlig overfor Kontrolbestemmelserne maa der lægges megen Vægt paa, at Arbejderbefolkningen ikke nærer Mistro til de gældende Regler og i dem ser et Vaaben, egnet til at bruges mod dem i Lønkampen. I saa Fald vil Kontrollen alt for ofte glippe; den kan ikke undvære et vist Maal af Tillid fra de Parter, der skal bruge den, og Mindretallet maa derfor anbefale de af Indenrigsministeren oprindeligt stillede Forslag, der maa anses for bedre end Kontrolkortsystemerne at kunne faa begge Parter, baade den kontrollerende og den kontrollerede, til at medvirke ved Kontrollen paa tilfredsstillende Maade.

Ændringsforslag Nr. 14 gaar ud fra, at Kommunerne er bedst tjent med, at deres Tilskud som hidtil sættes i Forhold til Arbejdsløshedskassernes Medlemsbidrag og ikke retter sig efter Størrelsen af de udbetalte Understøttelser. Ved denne Ordning opfordres Kasserne til Sparsommelighed, og Kommunerne vil bedre kunne beregne Udgifterne ved Budgettets Affattelse. Ved stor og vedvarende Arbejdsløshed vil smaa Kommuner med store Industrier ofte blive alt for haardt ramt, hvis Tilskuddet er afhængigt af den udbetalte Understøttelse.

Ændringsforslag Nr. 18 flytter den i § 20, Stykke 1, Punkt 8, indeholdte Bestemmelse om i § 32, hvor den efter sin Natur hører hjemme. Under normale Forhold gaar det neppe an at slaa den Regel fast, at den forsikrede Arbejder, der har Arbejde $\frac{2}{3}$ af Tiden, skal være absolut afskaaret fra at kunne faa Forsikringshjælp.

Ændringsforslag Nr. 21 gaar ud fra den Betragtning, at Arbejdsløshedsloven, hverken maa kunne bruges til at holde Lønningerne oppe eller til at trykke dem ned. En Arbejdsløshedslov bør saa vidt muligt være neutral overfor Lønstridigheder, og ved den af Mindretallet her foreslaaede Affattelse af Paragraffen vil dette formentlig opnaas.

Ændringsforslag Nr. 25 tilsigter at skærpe den af Kasserne udøvede Kontrol